No. 2805 Woensdag 16 December 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

Het Brugvraagstuk.

In de vergadering van de Kamer van Koophandel l.l. is aan de orde geweest het voor Curaçao zeer belangrijke oeververbindingsvraagstuk over de St. Annabaai, **waarvoor binnen afzienbare tijd, nu** de huidige brug versleten is, een oplossing gezocht moet worden.

De Heren ten Brink en Schoorl waren aanwezig om de Kamer van inlichting te dienen.

Onze lezers weten reeds, dat door Openbare Werken aan de kamer een nota was overhandigd met de verschillende mogelijkheden ter oplossing.

Wij willen ze hier nog even in het kort samenvatten.

a) Een overzetveer tussen Brionplein en Breedestraat.
b) een schipbrug met overzetgelegenheid voor voetgangers en rijwielen.
c) een schipbrug met overzetveer, waarop in beperkt aantal (6) ook auto's kunnen geplaatst worden.
d) een vaste brug bij Motet met een pontveer aan het Brionplein.

De mening van de Directeur van Openbare Werken is, om met een schipbrug te beginnen, om dan te zien of het verkeer zich zodanig uitbreidt dat een hoge vaste brug noodzakelijk wordt. Intussen zullen de thans bestaande ferryboten in dienst blijven in tijden van open brug. Doch binnen afzienbare tijd zullen deze moeten vervangen worden door nieuwe ferryboten van vlotmodel.

Een dergelijk schipbrug met overzetveer kost aan kapitaalsuitgave *f* 485.000 en aan onderhoud, aflossing, enz. *f* 105.500.

In de vergadering van de Kamer van Koophandel is over plan a) zelfs niet van gedachten gewisseld. Ook O.W. staat er **afwijzend tegenover en we menen zeer** terecht. Enkele jaren geleden is er uit Holland al een specialist hier geweest, de Hr. Brinkhorst, die deze haven voor ferryboten van vlotmodel minder geschikt vond; bovendien zoals in de Kamer van Koophandel werd opgemerkt zouden deze logge minder goed bestuurbare vaartuigen zeker voor de scheepvaart haast even grote beletselen geven als een schipbrug.

Nog is er wel door een lid een tunnelplan geopperd; maar dit kostbare plan zal niet veel levensvatbaarheid bezitten en niet veel aandacht meer hebben.

Hetzelfde menen we van het geopperde plan om de weg om het Schottegat te verkorten.

O.i. ging de Kamer het meest in de richting van een vaste brug bij Motet.

En daarvoor waren verschillende redenen.

Voldoet de huidige schipbrug?

De indiening van een plan voor een vaste brug had aan de Kamer een idee gegeven dat de oude brug, de schipbrug eigenlijk niet voldoet.

Het is natuurlijk moeilijk om in de toekomst te kijken, maar zal de C.P.I.M.-vloot niet groter worden? en het verkeer zich niet uitbreiden?

En zal dan de bestaande brug nog meekunnen?

Gouverner c'est prévoir.

Maar ook nu reeds geeft de schipbrug een belangrijke stagnatie aan het landverkeer en in zekere mate ook aan de scheepvaart. Bovendien zijn er aan een schipbrug nog een aantal bezwaren van meer technische aard verbonden, terwijl bij toenemend verkeer nog meer dan thans na het sluiten van de brug er een bijzondere moeilijk-hanteerbare drukte ontstaat, terwijl er eigenlijk niet genoeg parkeeruimte is aan beide zijden om alle auto's die voor de brug wachten moeten te plaatsen.

Herhaaldelijk zien we, dat de busjes zelfs geparkeerd staan op de brug over het Rif, waardoor er slechts ruimte over is voor één passerende auto, terwijl de Cine Hollywood alle uitzicht voor de van het Brionplein komende auto's belet en aanrijding op de brug dan ook niet tot de onmogelijkheden behoort.

Moeilijkheden voor de scheepvaart.

Welke moeilijkheden de scheepvaart heeft, zullen we binnenkort te horen krijgen, wanneer de Kamer van Koophandel een bijeenkomst belegt waar een deskundige op scheepvaartgebied zal komen spreken.

In het jaar 1929 bepleitte in de Kamer van Koophandel de Hr. Maduro, vertegenwoordigende het grootste aantal scheepsagentschappen, een vaste brug bij Motet met kleine ferryboten aan het Brionplein; een plan wat ons ook nu nog het beste lijkt .

De Heer Jossy Henriquez pleitte voor uitsluitend ferryboten, daar iedere brug een belemmering voor de scheepvaart zijn zou.

Een andere scheepvaartdeskundige, de Heer C. S. Gorsira J. P. E.z., had geen bezwaren tegen een brug, mits deze maar op het eerste teken wijd open zwaaide en alle risico voor aanvaringen op de brug zou komen en niet op de scheepvaart Mij.

Op het ogenblik, zo vernamen we van deskundige zijde, zijn de bezwaren van scheepvaartskringen uitsluitend beperkt tot de C.S.M.

Maar van een andere zijde zijn ook de bezwaren voor het lange wachten uitsluitend aan de C.S.M. gericht.

Waarom, zo deelde men ons mede, kunnen de uitvarende C.S.M.-schepen niet veel sneller achter elkaar de brug passeren? Zodat een achttal schepen in 20 minuten de haven uit zijn. Waarom moet er soms 10 minuten verlopen tussen de een en de andere tanker.

Moeilijkheden van het publiek.

Over de bezwaren voor het publiek van de openstaande schipbrug behoeven we niet veel te spreken. Een ieder kent ze.

O.W. echter heeft getracht deze bezwaren in enkele cijfers onder te brengen en zeide in een interview aan de Beurs- en N.-ber.:

De tijd, dat de brug voor de scheepvaart open is per dag moet ongeveer op vier uur worden geschat bij het huidige scheepvaartverkeer.

Maar zeer terecht o.i. heeft de Kamer van Koophandel op deze cijfers kritiek uitgeoefend: Maar al te dikwijls komt het voor, dat de brug soms een halve morgen voor het landverkeer gesloten is. Het blijkt echter uit de cijfers, dat in Maart van dit jaar het maximum werd bereikt met 6½ uur per etmaal, terwijl het minimum in diezelfde maand 197 minuten was. In dezelfde maand gebeurde het, dat als maximum de brug vijf maal langer dan een half uur achtereen openstond.

Ter gemoetkoming echter aan het wachten voor de brug denkt O.W. er over om dan op verschillende plaatsen langs de hoofdverkeerswegen, signalen op te stellen, die automatisch aanduiden dat de brug open zal gaan, dat de brug geopend is, enz.

Het nodig zijn van deze lichtsignalen is echter een bewijs van de gebrekkigheid.

Een vaste brug.

We komen thans tot de bestaande plannen voor een vaste brug, geprojecteerd over de beide hoogste zijden van de St. Annabaai bij Motet.

Over de kosten van een dergelijke brug, gaven de cijfers in het interview aan de Beurs en in het verslag van de Kamer nogal enige verschillen.

Bij nadere inlichtingen aan de Directeur van O.W. deelde deze ons mede, dat deze cijfers heel globaal genomen zijn en op ettelijke 10 duizenden niet bij benadering zijn aan te geven.

De prijs voor een vaste brug werd door hem opgegeven als *f* 1.360.000 en als jaarlijks onderhoud *f* 25.000.

De brug zou dan worden uitgevoerd van ijzer en rusten met zijn beide einden op de heuvels achter de Westwerf en de heuvel van Scharlo. Hiervoor zou men een brede nieuwe weg moeten aanleggen door Fleur de Marie, vanwaar de weg dan zal uitkomen in de omgeving van de huidige tennisbanen van de C.S.C.

De prijs voor deze oprit is in de bovenvenstaande som begroot.

Maar verder zal aan de Otrabandazijde een uitweg gemaakt moeten worden naar de Wittweg om vandaar langs de San Mateokerk over de Niewindtsraat naar de Roodeweg te komen.

Deze toegang wordt begroot op 500.000 gulden.

Wat betreft de hoogte van de vaste brug, aldus het interview in de Beurs, deze zal geen beletsel vormen voor het binnenkomen van schepen. Voorlopig is de brug op 45 Meter hoogte geprojecteerd.

Doch is dit cijfer wel voldoende?

De Brug bij San Francisco is 65,1 M. boven het wateroppervlak, zodat zelfs de grootste óceaanstomers er onder door kunnen.

Maar er zijn op de gehele wereld slechts enkele schepen met zeer hoge masten en voor deze enkelingen behoeven we niet z'n hoge brug te bouwen. Maar in Rotterdam heeft men om het scheepvaartverkeer niet te hinderen voor een geprojecteerde Maasbrug de doorvaarthoogte voor de scheepvaart gesteld op 58,65 M. + R.P.

Onze havenmeester zal echter wel in staat zijn aan te geven of de genoemde hoogte voor Curaçao voldoende is. Zo niet dan zullen de kosten van de vaste brug nog wel verhoogd moeten worden.

Hoe de handel?

Door de Kamer van Koophandel werd ook de vraag gesteld of de handel zich niet zal verplaatsen, wanneer een vaste oeververbinding tot stand komt?

We hebben in een vorig artikel reeds gewezen op voorbeelden van Amsterdam, dat de gevaren daarvoor ons niet groot lijken.

Ook de Heer ten Brink verklaarde, dat dit zijn inziens niet zal gebeuren als er een goede oeververbinding bij het Brionplein blijft. Als voorbeeld werd aangehaald de stad Maastricht, waar men eveneens gedacht had, dat toen een nieuwe brug over de Maas werd geslagen de handel zich zou verplaatsen, doch hoewel men bij de nieuwe brug aanlokkelijke gronden heeft voor de handelaren is dit niet het geval en blijven deze in het eens gevestigde centrum. Voorspellingen echter, hoe de situatie zich hier zou ontwikkelen mogen niet gedaan worden, terwijl men bovendien rekening moet houden met het feit, dat het koopkrachtige publiek hier gewoonlijk met een auto rijdt, en dus gebruik maakt van de nieuwe brug.

„Mits er een goede oeververbinding bij het Brionplein blijft.", zeide de Hr. ten Brink.

En zo kwam men ten slotte in de Kamer **tot de vraag naar de kosten van een** vaste brug plus schipbrug.

Twee bruggen.

Te samen kosten deze *f* 2.200.000.

Maar o.i. is een schipbrug aan het Brionplein zonder overzetveer voor voetgangers en fietsen onvoldoende, daar voor deze toch overzet-gelegenheid moet bestaan, wanneer de brug geopend is.

In de Kamer werd de vraag gesteld of bij een vaste brug, de schipbrug niet wat kleiner en goedkoper worden kon.

Maar een verkleining van de pontonbrug zou vlg. de Heer ten Brink, geen bezuiniging met zich brengen.

Wij zouden echter willen vragen: Is dan alleen voor voetgangers en rijwielen een veer van ferryboten niet voldoende? Het plan Maduro dus, alleen een

Vaste brug met overzetveer.

Geen schipbrug zou voor de scheepvaart een voordeel zijn, en voor het Gouvernement een bezuiniging van *f* 350.000 kapitaalsuitgave, alsmede van een jaarlijks onderhoud en afschrijving van *f* 50.000.

Daarentegen zal de uitgave aan onderhoud en afschrijving van de ferryboten iets hoger worden.

Een vaste brug met overzetgelegenheid aan het Brionplein worden door O.W. geraamd op een kapitaalsuitgave van *f* 1.495.000 en aan jaarlijks onderhoud etc. *f* 154.500.

Hiertegenover kunnen we plaatsen de beraming van een schipbrug met overzetveer voor voetgangers en rijwielen.

Deze wordt begroot op een kapitaalsuitgave van *f* 485.000 met een jaarlijks onderhoud, aflossing etc. van *f* 105.500.

Men ziet dus hier, dat het verschil van de jaarlijks terugkerende kosten plus minus *f* 50.000 is, wat nog geen *f* 5000 per maand betekent.

En sommige leden van de Kamer stellen zich voor, dat er thans door het publiek meer dan vijfduizend gulden per maand wordt verloren door het wachten.

Duur der werkzaamheden.

De bouw van een pontonbrug duurt ongeveer 1½ jaar. De voorbereidende werkzaamheden voor een vaste brug duren eveneens 1½ jaar, terwijl men dezelfde tijd moet nemen voor de bouw van de peilers, waarna de brug in een jaar tijds kan worden gemonteerd. In haar geheel is de brug in vier jaar klaar.

De Kamer stelde nog de vraag of het met het oog op de toekomst gerechtvaardigd is dergelijke grote uitgaven te doen, nodig voor een reuzenproject als een vaste brug.

Hierboven hebben we reeds het standpunt gegeven van de Directeur van O.W. dat het beter is om te beginnen met de aanleg van een schipbrug om dan te zien wat de toekomst ons kan brengen.

Er is nog zoveel achterstand op ander gebied: en ons werd genoemd o.a. de toestand der Gouvernementskantoren.

Maar zeer terecht ook legden verschillende leden van de Kamer er de nadruk op, dat de toestand, hoe mooi deze nieuwe schipbrug ook is, toch onbevredigend zal blijven.

Vooral in zake het autoverkeer is de huidige situatie onhoudbaar.

Er zal nog wel heel wat water door de St. Annabaai moeten vloeien, eer men met het meest geschikte plan voor den dag zal komen.

Maar tijd geeft raad. Moge dit ook zo zijn met de oplossing van het brugvraagstuk, wat intussen door vruchtbare gedachtenwisseling van alle zijden belicht kan worden..



Al wordt de naam Mac Donald niet meer zo dikwijls gehoord als vroeger, toch is de oud politicus nog in 't publieke leven nuttig. De bovenstaande foto toont hem in gezelschap van een kleine patiënt in een Kinder-asyl te Londen, dat hij pas heeft geopend.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.
(Nadruk verboden).

70)

„En, weet u, met al die zaken voelt hij zijn positie wankelen", begon Sebright opnieuw, na een poosje peinzend gezeten te hebben. Inderdaad brachten de laatste gebeurtenissen in Rio Medio zijn positie in gevaar.

Er werd in de stad verteld, dat de particuliere audiëntie, die de Juez kortelings met de gouverneur gehad had, zeer stormachtig was verlopen.

Er werd verteld, dat hij bijna buiten zinnen was van smart, voortdurend uit zijn grote gehechtheid aan de familie. Hij liep als zinneloos rond, leed aan slapeloosheid en was al een week niet in staat geweest aan zijn gerechtshof voor te zitten.

Een onrustige omstandigheid was voor ons de afwezigheid van de kapitein.

„Verwacht je Williams niet heel gauw aan boord terug?" vroeg ik.

Hij schudde het hoofd.

„Neen. Zelfs niet vannacht."

Zijn beweegredenen wilde ik niet beoordelen. Maar hoe hem weer aan boord terug te krijgen? Dat was de vraag.

Sebright beet op zijn lip. De noodzakelijkheid was dringend, gaf hij toe.

Hij wist wel ongeveer waar hij te vinden zou zijn. Maar zelf kon hij niet gaan, natuurlijk... Ook zou ik niet graag gehad hebben, dat hij, nu Seraphina aan boord was, het schip maar zelfs voor een ogenblik verliet. Een onverwacht bezoek van een of andere ijverige politiedienaar, een korte geestesafwezigheid van de schuchtere hofmeester was genoeg om ons verder aan 't rollen te brengen.

Daarenboven moest hij over mevrouw de wacht houden. Wie dan te zenden?

Er was geen enkel schipper in de buurt om de boodschap aan haar mee te geven. De haven was een woestijn van water en opgetuigde schepen; van de meeste was echter de bemanning aan land gegaan. Wat onze eigen bemanning betreft, niemand onder hen wist iets meer van Spaans dan misschien een paar scheldwoorden. Hun hart zat op de rechte plaats, maar wat hun verstand betreft, hij vertrouwde er geen enkele als ze alleen stonden — neen, nog geen duim van het schip vandaan. Hoe kon hij een van hen aan land sturen met overal om hem heen wijnkroegen wagenwijd open en niet genoeg taalkennis om naar de weg te vragen? Vast en zeker werd hij dronken, raakte de weg kwijt, om ten slotte door de politie te worden ingerekend. De minste moeilijkheid van die aard zou de aandacht op het schip vestigen — en dan O'Brien krabde zich achter het oor.

„Dan zal ik wel haast verplicht zijn om te gaan", gromde hij. „Maar ze kennen me, ik word misschien gevolgd. Ze kunnen benieuwd worden waarom ik zo'n haast heb om mijn kapitein te halen. Toch voel ik, dat het tijd is. — Hoog tijd. Tussen nu en vier uur in de morgen zijn we bijna volkomen zeker er met u tweeën tussen uit te kunnen gaan. 't Is onze en uwe kans."

Hij staarde verslagen voor zich heen. Eensklaps riep ik als bij ingeving uit:

„Laat mij gaan."

„Verduiveld", zei hij verrast. „U?"

Ik overlaadde hem met argumenten. Niemand zou mij kennen.

Ongemerkt zou ik tussen de menigte heen kunnen glippen. Het voornaamste was Seraphina buiten O'Brien's bereik te brengen. In het slechtste geval kon ik altijd wel de middelen vinden op eigen gelegenheid van Cuba te ontsnappen. Mrs. Williams zou immers voor haar zorgen en als ik Williams door een ongelukkig toeval misliep, en er niet in slaagde bijtijds op het schip terug te zijn, voor dat geval moesten ze plechtig beloven niet op mij te wachten, — maar zo spoedig mogelijk uit te zeilen.

Ik zei nog veel meer dan dit. Ik was welsprekend. Het leek, of ik plotseling bewelmd was door de nabijheid van vrijheid en veiligheid. De gedachte binnen een paar uur met haar op zee te zijn, weg van alle verwarring van geest of hart, deed mijn hoofd duizelen. Het leek me, dat ik gek zou worden, als ik niet zou gaan. Mijn leden tintelden van gejaagdheid. Ik stotterde van opwinding.

„Nou — vooruit dan!" prevelde Sebright.

„Ik moet het haar even gaan zeggen", zei ik.

„Neen, doe dat niet", zei de verstandige jonge man.

Hij wierp zijn schrijftafel voor mij open.

„Schrijf haar. Schrijf al uw argumenten — zoals u ze mij gezegd hebt."

Zo kwam het, dat ik, slechts met twee dunne beschotjes tussen ons in, mijn eerste brief aan Seraphina schreef, terwijl Sebright aan dek de toebereidselen ging treffen om mij aan land te zenden.

Onverhoeds kwam Sebright terug.

„Kom maar mee."

Een Amerikaanse tweemaster was intussen vastgelegd, vlak achter de „Lion" en Sebright kreeg het denkbeeld de stuurman ervan te vragen zijn boot (die te water was) een bezoeker, die hij aan boord had, aan land te brengen. Zijn eigen boten waren gehesen, verklaarde hij, en er waren geen huurbootjes in de buurt.

Zijn verzoek werd ingewilligd... Ik werd aan land geroeid door twee Amerikaanse matrozen, die geen woord met elkander spraken en mij klaarblijkelijk voor een Spanjaard hielden.

Het was een uitmuntend idee. Door de boot der Yankee's te lenen, was het spoor van mijn connectie met de „Lion" uitgewist. De zwijgende zeelui zetten mij, zoals Sebright gevraagd had, vlak bij de kustwacht, een eindje buiten de stad, aan land.

In het Spaans dankte ik.

Een klein open terrein overstekend, maakte ik een wijde bocht, om de stad van de landzijde binnen te gaan, en zo mijn spoor nog verder te verheimelijken. Ik kwam door een soort vuil voorstadje van hutten, loodsen en negerkroegen. Mensen ontmoette ik maar heel weinig en dan waren het meest nog oude vrouwen, die toezicht hielden over groepjes kinderen van allerlei kleur en grootte, spelend in het stof. Heel veel honden lagen tussen hopen afval zich te koesteren in het zonnetje en gaven zich niet eens de moeite naar me te grommen. Ten slotte kwam ik uit op een keerweg en keerde mijn gezicht naar de stad, die in felle zonneschijn voor mij lag, terwijl het gelui van vele klokken er uit opzong.

Betere huizen, met gepleisterde gevels, geel of blauw geverfd, sommige zelfs rose-rood, wisselden af met vervallen houten gebouwen. Eensklaps stond ik voor een gekantelde dikke poort met een gebeelhouwd, stenen schild boven de sombere ingang.

De klank van mijn voetstappen galmde luid onder het gewelf, waardoor ik in het hart der stad binnendrong.

Wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).



HET ZEILSEIZOEN IS NU WEER VOORBIJ. Hierboven nog een mooie foto van een zeilwedstrijd bij Berlijn. Men maakt het zich zo huiselijk mogelijk aan boord en geniet tevens van de heerlijke sport.

Het Prinses Juliana noodfonds en het Prinselijk Huwelijk.

Voor enige jaren werd door de vereniging SIMAVI (Steun In Medische Aangelegenheden Voor Inheemschen) opgericht het Prinses Juliana Noodfonds, hetwelk de bedoeling heeft steun te verlenen aan alle noodlijdende particuliere ziekeninrichtingen in Oost- en West-Indië, onverschillig van welke richting of confessie, mits zij werken ten bate der minvermogende of behoeftige bevolkingsgroepen in onze Koloniën.

Dat die particuliere ziekeninrichtingen steun nodig hebben en zeker in de laatste jaren, behoeft wel geen nader betoog. Subsidies der Regering werden verminderd; steun van grote lichamen ingekort of geheel ingetrokken; uit Nederland kwam minder binnen en de bevolking in Indië zelf kon hoe langer hoe minder bijdragen.

Waar reeds zo lang die druk der tijden aanhoudt, is werkelijk hier en daar een noodtoestand ontstaan en is hulp dringend noodzakelijk. Voor de derde maal wil het Prinses Juliana Noodfonds hierin nu trachten te voorzien, maar dat kan alleen, indien allen de handen ineenslaan. Bij de uitkering van de gelden zijn alle bovenvermelde ziekenhuizen gelijk en beide vorige keren is aan Ned. Medisch Missie Comité een aanzienlijk bedrag uitgekeerd voor de katholieke ziekenhuizen voor minvermogende of behoeftige bevolkingsgroepen in de Missie van Oost- en West-Indië. Maar dan mogen en moeten de Katholieken medewerken om het plan van het Prinses Juliana Noodfonds te helpen slagen.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana hechtte Hare goedkeuring aan het plan om ter gelegenheid van Haar huwelijk met Z.D.H. Prins Bernhard von Lippe-Biesterfeld gelukwenskaarten te doen vervaardigen en deze ten bate van het Prinses Juliana Noodfonds in den handel te brengen. Deze fraaie, in kleuren gedrukte kaarten bestaan uit twee delen: het ene om voor zichzelf als aandenken te bewaren, hetandere om tegen de huwelijksdag ondertekend aan Hare Koninklijke Hoogheid te zenden. Is men op deze wijze in staat om uitdrukking te geven aan de blijdschap, welke geheel ons volk bezielt, nu onze Prinses, de Hoop van Staat, in het huwelijk gaat treden met de man harer keuze, die in een oogwenk ook zelf aller harten won, men komt er tegelijkertijd onze lijdende medeburgers in onze Overzeese gebieden mede te hulp en helpt hun noden lenigen.

Katholieken, koopt dus deze kaarten, neemt deel aan deze nationale gelukwens. Voor een ieder bestaat daartoe de gelegenheid, zelfs voor kinderen en voor hen, die niet over veel te beschikken hebben. De prijs toch is geen bezwaar, want deze is op sleechts 15 cent gesteld en zij zijn gemakkelijk verkrijgbaar.

Waar deze kaarten verkrijgbaar zijn, zullen we de volgende keer mede delen. Vermoedelijk in de Boekhandels en bij de Cooperatieve Vereniging en Nijverheid.

Helpt allen en van ganser harte mede deze actie te doen slagen.

P. G. Groenen

Voorzitter Ned. Medisch

Missie Comité.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

De huwelijkstragedie van ex-Koning Edward VII heeft zijn einde gevonden in het zich vestigen van de ex-monarch op het Kasteel Enzefeld op 15 K.M. afstand van Weenen. Of Mrs. Simpson daar spoedig ook heen zal vertrekken is nog niet bekend. Een zeer merkwaardig Amerikaans persbericht zegt: Edward en Mrs. SiSmpson brachten in Februari een bezoek aan het kasteel, als gasten van Msr. K. Wolff van Philadelphia. Er bestaat een mogelijkheid dat Edward en Mrs. Simpson zullen trouwen in de kleine kapel in de buurt van het kasteel, waar zij dagelijks de diensten bijwoonden.

Bijzondere aandacht vraagt in de laatste week het gebeuren in het Oosten. In de laatste tijden waren daar Chinezen met Sovjettroepen in oorlog en de Chinese dictator Chang Kai Tsjek stond zelf aan het hoofd dezer troepen. Onder deze soldaten is echter muiterij uitgebroken met de eis dat de Chinese regering zich meer zal gaan keren tegen Japan en daarvoor steun zal zoeken bij de Sovjet. Tijdens deze muiterij werd de Maarschalk Chang Kai Tsjek gevangen genomen alsmede een vroegere minister **van oorlog, de onder-minister van oorlog** en 60 officieren doodgeschoten. Er schijnt echter weer een contrarevolutie te zijn ontstaan. Japan staat al weer klaar en de Admiraal van de Chinese wateren heeft opdracht gekregen zich gereed te houden.

In de Volkenbond heeft men wijselijk zich maar niet bezig gehouden met de Spaanse kwestie en deze overgelaten aan de non-interventiecommissie. Zoals men reeds weet, zijn door Engeland en Frankrijk uitnodigingen gestuurd om een eind te krijgen aan de burgerstrijd in Spanje.

De regering van Valencia voelt er weinig voor, daar de witten hiermede gelijk berechtigd worden verklaard. En Franco wil de strijd tot het uiterste blijven doorzetten. Met Duitsland heeft Italië eenzelfde antwoord gestuurd, dat zij wel bereid zijn te werken voor de vrede in Spanje en concrete voorstellen daaromtrent in studie te nemen; maar dat men tevens ernstig twijfelt aan de mogelijkheid van een plebisciet en tevens of met Rusland in deze wel iets te bereiken is.

Veel succes kunnen we dus hiervan niet verwachten.

In Spanje zelf blijft de betrekkelijke rust zich handhaven. Toch wordt er nog wel in Madrid en elders gevochten; maar het zijn meer kleine schermutselingen die voor geen der partijen successen boeken.

Verder hoorden we van het in de grond boren van een regeringsonderzeeër.

Ook heeft Rusland zijn beklag gedaan over het aanhouden van schepen. 17 Russische schepen zijn aangehouden, zonder dat er munitie gevonden werd. Hoeveel er zijn aangehouden, waar wel munitie inzat, wordt echter niet vermeld.

Het kustradiostation „Scheveningen radio" zond Zaterdagmiddag de volgende waarschuwing uit aan alle Nederlandse schepen: „Nabij Majorca kan de aanwezigheid verwacht worden van Russische onderzeeboten die de Spaanse Rood-gele vlag voeren. Alle schepen die 's nachts met gedoofde lichten varen worden — indien door de schepen der Nationalisten bemerkt — als vijandelijk beschouwd.

We kunnen met dit korte overzicht thans wat naders mededelen over de beide leiders die in Madrid de laatste weken zo fel tegenover elkander staan.

Het zonderlinge toeval wil dat zowel de aanval als de verdediging op en van Madrid geleid wordt door twee mannen, **die uit de laagste volksklasse stamden,** en door het zonderlinge draaien van het levensrad tot zulke maatschappelijke hoogte kwamen, zij het dan langs verschillende wegen.

In het kamp der nationalisten is het lot van Madrid toevertrouwd aan generaal Varela.

Het lot der Spaanse regering in handen van Largo Caballero.

De ouders van Largo Caballero zijn boeren uit de provincie Guadalajara.

In 1870 werd hun een zoon geboren. De vader stierf kort daarop. De moeder, om in haar bestaan te voorzien en in dat van haar kind, moest als meid dienst nemen in een burgerfamilie. Zij volgde haar meesters naar Grenada.

De jonge Largo werd de „rode" genaamd wegens zijn rosse haren. Later zou hij de naam verwerven van „Spaanse Lenin". De haren hebben dus hun kleur gegeven aan de gedachten. Largo ontving het eerste onderwijs bij de Broeders der Christelijke Scholen. Hij was vlijtig. Tevens koppig. Twee eigenschappen voor een volksmenner.

Op 15-jarige leeftijd moet hij zijn eigen brood verdienen. Hij trekt naar zijn geboortestad. Wordt er stukadoor in de werkplaats van Ossorio y Gallardo, leider der Christelijk-socialen.

In Spanje is het lot van de arbeider nooit gunstig geweest. Tot zijn dertigste jaar kent Largo armoede, honger, maar denkt geen ogenblik aan de politiek. En de enige vreugde vindt hij in de danszalen. Hij is een mooie jongen, door de meisjes achternagelopen. Er wordt zelfs verteld dat twee vrouwen voor zijn mooie ogen met een dolk in tweegevecht gingen en dat een hunner dodelijk gewond werd.

De wereld van de sociale strijd wordt voor Largo geopend door het bijwonen, uit nieuwsgierigheid, van een meeting waarop Pablo Iglesias, de vader van het Spaanse Socialisme, het woord voert.

Caballero blaakt van strijdlust. Iglesias wordt zijn leermeester. De leerling wordt opgenomen in de syndicale actie, brengt het tot algemeen secretaris. Hij wordt gemeenteraadslid, provinciaal afgevaardigde.

Ondertussen sterft zijn eerste vrouw, die hem een zoon schonk.

Largo gaat de veertig tegemoet, maar de huwelijksbeslommeringen schrikken hem niet af. Naast de sociale problemen is er in zijn hart nog een plaats voor liefde. Hij huwt een meisje dat 25 jaar jonger is, dat hem nog een zoon schenkt en drie dochters, die om hun schoonheid beroemd worden in Madrid.

Een huwelijksleven dat door de politiek echter sombere dagen kent. In 1917 wordt Caballero tot 30 jaar dwangarbeid veroordeeld wegens het leiden van een opstand.

Het volgend jaar moet hij echter op vrije voeten gesteld worden, daar hij als kamerlid gekozen is.

Opnieuw raakt hij in de gevangenis, wanneer hij in de oppositie protesteert tegen de terechtstelling van de kapiteins Galan en Hernandez, na de opstand der officieren van Jaca. Achter de tralies zijn zijn celgezellen Alcala Zamora, Maura, Albornoz, terwijl zijn strijdgenoten Azana en Lerroux nog tijdig over de grens zijn geraakt en hun ogenblik afwachten te Parijs.

Terug in vrijheid is het vooral zijn practische zin, zijn verdraagzaamheid, die hem als politiek leider spoedig op het voorplan brengen en zelfs bij de tegenstanders (o.a. Primo de Rivera, die hem tot staatsminister verheft) in achting doet stijgen.

In 1932 is Caballero minister in de regering Azana. En als minister kent hij slechts het handhaven der orde. Hij vervolgt de anarchisten. Zijn ministerschap loopt teneinde door de Casas Viejas-historie, waarbij de troepen uitgehongerde en manifesterende boeren op vuurschoten onthalen. Er zijn twee mensen in Spanje door de extremisten gehaat: Primo de Rivera en Largo Caballero.

Naar gelang de sociale tegenstellingen in Spanje scherper werden, hoe meer Caballero naar de extremisten overhelde en hoe onverbiddelijker hij tegen zijn opposanten optrad.

Thans is hij hoofd van het Spaanse leger. Wat hem tekortkomt in de kennis onvermoeibare organisatiekracht, zijn onverzettelijke hardnekkigheid.

Deze 66-jarige stukadoor, die nog steeds rondloopt in een arbeidersplunje en die nog steeds enkele uren per dag slapen kan, langs alle kanten bestormd door de steeds dreigender moeilijkheden die de extremistsche regering kent, niet alleen vanwege de aanvallen der rebellen, maar tevens door de onderlinge en bijna onoverbrugbare tegenstellingen, die zich in de regeringsrangen voordoen, werd niet gespaard door het lot. Zijn vrouw stierf in 1933, terwijl hij in de gevangenis zat. Zijn oudste zoon viel in de burgeroorlog. Zijn tweede zoon werd gevangen genomen door de rebellen. Eén zijner dochters is verloofd met de zoon van de oud-president, de nu als verrader uitgescholden Zamoraa

Maar hij strijdt verder. Wie weet put hij juist niet in de strijd de nodige kracht om al zijn tegenslagen te boven te komen. De stad waar hij geboren werd, waar hij bemind, geleden en gearbeid heeft, stond onder het vuur der rebellen, geleid door generaal Varela.

Varela werd geboren nabij Cadix in de haven van Franco San Fernando.

Een grensstreek met al de karakteristieken die zij aan haar bevolking schenkt: zucht naar avontuur, door smokkelhandel enz. een grotere stoutmoedigheid. Daarbij is San Fernando een grensgarnizoen. Wat meer om straatjongens te doen dromen van heldenmoed en roem?

Langs deze haven kwamen de soldaten uit het geheimzinnige Afrika terug overladen met ere- en lidtekens. En ook de matrozen die onder alle winden en sterren gevloekt hadden.

Varela was een dezer straatjongens. Zijn vader was korporaal. Zijn moeder wasvrouw. Op de jongen kon dus niet erg veel gelet worden. Om hem op het rechte pad te houden werd niet beter geoordeeld dan hem zo **spoedig mogelijk aan de harde tucht van de kazerne te onderwerpen.**

Op 18 jaar is Varela soldaat, wordt gezonden naar de kadettenschool van Toledo, dezelfde school die zich in het Alcazar tot het uiterste verdedigde tegen de belegering der militairen en een bombardement van 11.000 abussen zegevierend te boven kwam.

Als onder-luitenant verlaat Varela de kadettenschool, en Toledo. Hij wordt overgeplaatst naar Madrid.

In Madrid is er geen roem te verwerven, maar het leven te leren. Varela is er een trouw bezoeker van de koffiehuizen en de plaatsen, waar men zich vermaakt.

Een man in uniform van 20 jaar droomt wel van Napoleon en Nelson; maar wordt even gemakkelijk door het zorgeloze burgerlijke leven opgeslorpt. En het liefdesavontuur doet de eerzucht zwijgen.

Varela komt in aanraking met een mooie jonge edeldame. Hij, de volksjongen! Hij wordt haar aanbidder, haar ridder. Zij blijft niet ongevoelig. Men spreekt zelfs van een aanstaand huwelijk, dat zowel ophef maken zal in de hoge als in de lagere kringen.

Doch zekere avond twisten de geliefden en uit de mond van de jonge edeldame vallen de onbezonnen woorden: „...Gij... de zoon van een korporaal..."

Acht dagen later vertrekt Varela naar Cadix, voor Ceuta.

Het avontuurlijke leven begint. De zoon wil het in de militaire hiërarchie verder brengen dan zijn vader. Er zijn smaadwoorden die men niet spoedig vergeet.

Waar het hardst gevochten wordt, daar is hij.

Zo leidt hij achtereenvolgens de „Tercio" en de „Régulares".

Wint sterren en strepen bij. Van kapitein wordt hij commandant, zet de dagelijkse strijd voort tegen de ongenadige benden van Abd el Krim. Hij verovert Alhucema, Chechaouen en ontvangt de graad van generaal.

Politiek? Wat geeft hij daarom. Of het nu een koning is of een president! Hij is soldaat. Hij gehoorzaamt. Hij leeft aan de uiterste grens der woestijn, onder de dodende zon, snuift de kruitdamp op bij de onafgebroken schermutselingen met de rusteloos trekkende en niet te onderwerpen Arabische krijgers.

Toen kwam Franco.

Met twaalf man stijgt Generaal Valera in een vliegtuig op, landt in Spanje en weet Cadix en Andalousië voor de rebellen te winnen.

Nu staat hij met zijn troepen in Madrid.

BUITENLAND.

NIEUWE PAUSELIJKE ACADEMIE DER WETENSCHAPPEN.

Ook Nederlandse geleerden benoemd.

Met een Motu Proprio, gepubliceerd in de „Acta Apostolicae Sedis" van 28 October l.l. heeft Zijne Heiligheid Paus Pius XI de Pauselijke Academie Dei Nuovi Lincei op nieuwe grondslagen hervormd, en haar de naam gegeven van Pontificia Academia delle Scienze (Pauselijke Academie der Wetenschappen).

Het is bekend, dat Pius IX, ongeveer 80 jaar geleden, aan de Accademia dei Lincei, te Rome in 1603 door toedoen van vier jeugdige geleerden, gesticht, nieuwe statuten en de naam „Pontificia Accademia dei Nuovi Lincei" gaf. De thans regerende Paus schonk haar als zetel de Casino Pio IV in de Vaticaanse tuinen, en kwam zich jaarlijks persoonlijk op de hoogte stellen van de wetenschappelijke voortbrengselen der leden, hen toespreken en zegenen. Paus Pius XI heeft nu van genoemde Academie een nieuw Instituut gemaakt.

Bij de uiteenzetting van Zijn beweegredenen daartoe zegt de Paus, dat onder de vele vertroosting, die de Goddelijke Voorzienigheid Hem in de jaren van Zijn Pontificiaat heeft geschonken, ook deze behoort, dat niet weinigen onder hen, die zich aan de experimentele **wetenschappen wijdden, ten opzichte van** de godsdienst in gunstige zin van zienswijze zijn veranderd.

Het is waar, in ons nog nabije tijden hebben soms geleerde mannen, zeker niet uit liefde voor de waarheid, als verloren zonen het ouderlijk huis van de godsdienst hunner voorvaderen verlaten; en heel bijzonder heeft men in de vorige eeuw geleerden aangetroffen, die met valse en vermetele redeneringen de leer verdedigden, dat de uitspraken van de wetenschap in klaarblijkelijke strijd zijn met die van de Goddelijke Openbaring; doch in onze dagen zijn die vooroordelen zodanig overwonnen, dat er nagenoeg niemand meer is, die, na grondige studie van de positieve wetenschappen, deze dwaling nog aanhangt.

Daarna vermeldt de Paus met dankbare vreugde, hoe niet-katholieke geleerden uit verschillende landen, deelnemende aan wetenschappelijke congressen te Rome, Christus' Plaatsbekleder hebben bezocht, om in Hem de voorstander van de ware wetenschap te eren.

Volgens 's Pausen bepaling bestaat de Academie uit 70 geleerden, „Academici Pontifici" geheten, waarbij, wegens hun ambt, zijn toegevoegd: de Directeur van Specola Vaticana (Pater J. Stein S. J. Nederlander), de Prefect van het astrophysisch laboratorium op de Specola Vaticana, de Prefect van de Apostolische Bibliotheek, de Prefect van het geheim Vaticaanse Archief, en de wetenschappelijke Directeur van het Ethnologische missie-museum.

Merkwaardig is, dat de Paus thans voor de eerste maal zelf persoonlijk die **70 leden heeft willen uitkiezen en benoemen. „En wij kozen hen", schrijft** Z.H., „met de grootste zorg onder die beoefenaars der wetenschappen, die in de verschillende landen der wereld zich het meest onderscheiden. Daarbij hebben Wij niet alleen en hoofdzakelijk rekening gehouden met de gewichtigheid van hun arbeid en geschriften, maar hebben ons ook laten leiden door de faam en de hoogachting, die zij onder de geleerden genieten."

Niet alleen Katholieken, maar ook niet-Katholieken werden gekozen, hoogstaande geleerden, die nimmer, noch door daden, noch in geschriften in strijd geweest zijn met godsdienst en moraal. President van de Academie is de beroemde Franciscaner pater Agostino Gemelli, bekend om zijn experimenteel-psychologische studies, Rector van de Universiteit van het H. Hart te Milaan, en ook in de Nederlandse Universiteitskringen geen vreemde.

Van de Nederlandse geleerden maken deel uit van de Academie, behalve genoemde Pater Stein: Buitendijk, Keesom, Noyons, Zeeman. Onder de meest bekende geleerden van andere naties vermelden we nog: uit België: De la Vallée Poussin, Gilson, Gregoire, Lemaître, Michotte van den Bergh; uit Frankrijk: Barrois, Branly, Cuenot, Fauvel, Picard; uit de Verenigde Staten van Noord-Amerika: Birkhoff, Carrel, Millikan, Morgan, Speri Sperti, Taylor; uit Engeland: Lord Rutherford of Nelson, Sherrington, Withtaker; uit Italië Bianchi, Botazzi, Castellani, Crocco, Giordani, Giorgi, Guidi, Levi-Civitta, Marconi, Parravano, Rasetti, Rondoni, Vallauri, Voltena uit Denemarken; Bohr Nixls; uit Noorwegen; **Bjerkes; uit Portugal: Mendes, Terrades Illa; uit Argentinië: Houssay;** verder nog: Abderhalden, Debye, Godlewki, Guthnich, Pe trisch, Schrödinger, Techermak-Seysenegg, Caratheodory, Palnck.

De taak dezer geleerden omschrijft de Paus aldus: „Van hen verwacht de Apostolische Stoel het aanzien en de hulp waarvan de wetenschappelijke Senaat Ons de zekere beloften en vooruitzichten geeft. En wij gaan niet te ver, wanneer wij dit wetenschappelijk Instituut beschouwen als de Senaat van de Apostolische Stoel op het gebied der wetenschappen, want elke eer, die door geleerden aan God gegeven wordt, is een plichtmatige hulde van de Rede aan de Hoogste Waarheid, en een nobel bewijs van eerbied jegens de Schepper. Wij hopen derhalve en wensen vurig, dat de Academici Pontifici door middel van hun, en Ons Instituut, altijd méér en altijd beter de wetenschappen zullen bevorderen. Iets anders vragen Wij niet, want in de vervulling van die edele taak bestaat de dienst, die Wij ten gunste van de Waarheid van hen verwachten."

Men meldt ons nog, dat de Academie op 6 Februari a.s., verjaardag van de Pauskeuze van Pius XI, zal beginnen; en reeds is aangekondigd, dat behalve alle Italiaanse, ook verschillende niet-Italiaanse leden tegenwoordig zullen zijn.

De Russische oogst.

Hoewel dit jaar midden in het seizoen 2 maanden lang grote droogte heerste, blijkt het thans volkomen zeker te zijn, dat de Sowjet-Unie ook dit jaar een goede graanoogst zal hebben. De totale opbrengst van de oogst zal waarschijnlijk die van het vorige jaar, welke 100.000.000 ton bedroeg, nog overtreffen. Het plan voor de oogst van 1936 voorzag in een verhoging van 18.000.000 ton. De eerste berichten vermelden reeds een belangrijk gestegen opbrengst van de oogst in de Oekraïne en het Zuiden. Momenteel is men echter nog bezorgd over het gebrek aan resultaten in de Siberische graangebieden, waar zelfs de mogelijkheid van verlies bestaat.

In de Oekraïne werd 30 pCt. van de oogst binnengehaald met combines, een feit dat heeft bijgedragen tot het goede resultaat. Er werden daar ongeveer 14.000 machines gebruikt tegenover slechts 6.500 in '35. Iedere machine heeft 25 pCt. meer oppervlakte bewerkt dan het vorige jaar. Slechts 1.1. pCt. van de bezaaide oppervlakte in de Oekraïne is nog in handen van individuële boeren.

De toestand in de Sowjet-Unie, wat haar graanbezit betreft, is thans beter dan zij ooit geweest is. Er wordt aangenomen, dat de regering een reserve bezit voor drie jaar. De oogst van het laatste jaar was de beste in de gehele Russische geschiedenis en het is niet aan te nemen, dat de oogst dit jaar slechter is. Er wordt thans ook meer graan aan de staat geleverd, want na drie goede oogsten hebben de boeren hun kasten gevuld en niet langer behoeven zij een deel van de oogst voor zichzelf te houden. Het is echter ook niet te verwachten, dat dit jaar van de overvloed iets zal worden geëxporteerd.

Electriciteit tegen schadelijke insecten.

Een boer in Kansas betrapte zijn veelbelovende zoontjes er op dat ze misbruik maakten van zijn Fordje. De knapen hadden een paar draden aan de magneet verbonden en de uiteinden ervan in een vermolmde plank van zijn nederige woning gestoken, Ze vermaakten zich er mee, jacht te maken op houtwormpjes, die zich haastten het magnetische veld te ontvluchten.

De boer werd door dit spelletje tot nadenken gebracht. Hij paste het toe op een vruchtboom (waarin hij een paar spijkers als electroden sloeg) en smaakte het genoegen alle ongedierte haastig uit de boom te zien vluchten.

Deze nieuwe methode ter bestrijding van schadelijk gedierte is thans in studie en belooft van groot belang te worden.

Wat kosten de Amerikaanse verkiezingen?

Het nationale Republikeinse comité heeft in totaal bij de driehonderd millioen brochuren, vlugschriften en propaganda-blaadjes verspreid. Bij de democraten is dit cijfer zelfs tot 500 millioen gestegen. De republikeinen hebben 30.000.000 herkenningstekens met een zonnebloem, het herkenningsteken van Landon, verspreid, en de democraten 10.000.000 met katoenplanten. En dezen hebben 9 millioen biljetten aangeplakt tegen de republikeinen 18 millioen. De drukkerijen leverden millioenen brochuren per dag, waarbij in de laatste week vóór de verkiezingen een maximum van 13.000.000 exemplaren werd bereikt.

De volgende schatting is van de uitgaven voor de verkiezingen gemaakt:

Het Republ. nat. comité: $ 8.636.000. Het Democr. nat. comité: $ 3.000.000. Het Republ. parlem. comite: $ 550.000. Het Dem. parl. comité: $ 500.000. De candidaten voor het congres persoonlijk: $ 2.000.000. Diversen: $ 3.000.000. Uitgaven van Staten, gemeenteraden, enz.: $ 8.000.000.

Totaal: $ 25.686.000.

Tot nog toe wisten beide partijen zich de verkiezingsfondsen te verschaffen met de gebruikelijke middelen: contributies der armere aanhangers en giften van de rijken. Maar Farley, de leider van het Democratische comité, heeft allerlei nieuwe bronnen aangeboord. Zo hebben de „hereinneringsdiners aan Jefferson" op 8 Januari j.l. de democraten 3.000.000 dollar opgebracht. Het „Boek van de Conventie" ter ere van de partijdag in Philadelphia heeft evenveel opgebracht; en er zijn een half millioen dollars gekomen uit de „Roosevelt bijeenkomsten". De republikeinen hebben 300.000 dollars gehaald uit „deenemerskaarten" voor hun aanhangers.

NEDERLAND.

MINISTER COLIJN WENST GEEN RECHTSE COALITIE.

Aan het slot van zijn rede omtrent het regeringsbeleid in de Tweede Kamer, heeft minister Colijn o.m. het volgende gezegd:

Het Huis van Oranje regeert en de ministers zijn dienaren der Kroon, die zoveel mogelijk rekening moeten houden met de stromingen in het parlement. Een algemeen geestelijke ver-

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

In de Noordzee heersten de laatste dagen zware stormen, verschillende schepen waren in nood. Vooral aan de Engelse kusten.

Volgens telegram uit Cur. Volkskr. zou is in de olievelden van Maracaibo een algemene staking zijn uitgebroken.

De oliearbeiders in Maracaibo vragen veertig tot vijftig percent loonsverhoging. De stakers eisen ook erkenning van hun bond, twee weken verlof en vrije busdiensten van hun woningen naar de olievelden.

Door Rusland is aan de Spaanse Regering gezonden de som van 1000 millioen Francs, de opbrengst van het percentage weekloon, wat van de arbeiders werd afgehouden.

NEDERLAND.

Zaterdag opende H.M. de Koningin de nieuwe brug over de Moerdijk, welke een Kilometer lang is. Alvorens de brug te openen onthulde H.M. een monument door de KNAC aan het Ministerie van Waterstaat aangeboden.

De KNAC hield een zeer geslaagde **sterrit naar de brug, waaraan 4000 per**sonen deelnamen.

De Prinses en de Prins zullen 19 December aantekenen; hierbij zal geen enkel ceremonieel plaats vinden.

Betreffende de Kerstvluchten van de IBIS vernemen wij nog dat het toestel thans reeds geheel volgeboekt is, daar acht passagiers de reis naar Indië zullen meemaken en verder veel lading en post is geboekt.

Zaterdagmiddag vond een grote meeting van de N.S.B. in het RAI gebouw plaats, ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van de N.S.B.

Er werd medegedeeld, dat de N.S.B. thans 45.000 leden telt.

Uit Bazel wordt bericht dat de Heer Trip in de algemene vergadering van de Bank voor internationale betaling het voornemen te kennen gaf om aan het einde van dit boekjaar af te treden. De Raad van bestuur van de Bank heeft besloten Mr. Beyen te benoemen tot president.

Een belangrijk ogenblik gedurende de zitting van de raad van de Bank voor internationale betaling was toen van officiële zijde mededelng gedaan werd dat Nederland besloten was zich thans aan te sluiten bij het monetaire drielanden accoord, waarbij de betrokken landen zich bereid verklaren het saldo van aanen verkoop van deviezen in goud te vereffenen.

De Nederlandse redersvereniging verkocht wederom 13.000 ton haring naar Rusland, zodat gedurende dit seizoen in totaal reeds 91.800 ton haring naar de Sovjet Unies verkocht werd.

De directie van de V.A.R.A. maakte bekend dat zij in het vervolg haar omroep op nationale feestdagen zal verzorgen als algemeen programma, o.a. het programma zal openen en sluiten met het ten gehore brengen van ons volkslied.

SPORT.

Betreffende de voetbalwedstrijden van Zondag vernemen wij dat bij de wedstrijd Blauwwit — Xerxes de gehele keuzecommissie van de K.N.V.B. aanwezig was, vermoedelijk om Wilders te observeren, wiens spel niet opviel en vooral tempo miste. De verrassende overwinning was volkomen verdiend.

De overwinning van H.B.S. daarentegen hing tot het einde aan een zijden draadje toen tenslotte Bakhuys zijn tweede en voor H.B.S. het vierde doelpunt maakte.

Naar men ons uit Brussel mededeelt had daar Maandag een voetbalwedstrijd tussen de Rode duivels en Austria plaats, waarbij de buitenlandse gasten met 6-3 verslagen werden. Het Belgische elftal overrompelde iedereen door snel en productief spel.

---

wantschap, gelegen in de erkenning dat wij zijn een christelijke natie, is daarbij onmisbaar. Echter kunnen de grenzen niet te eng getrokken worden, wil men iedere practische staatkunde niet bij voorbaat onmogelijk maken.

In de samenwerking met de regering moeten dus alle groepen worden betrokken, die bereid zijn op deze grondslag tot practisch regeerbeleid de handen ineen te slaan.

Moge dan op de door mij aangegeven basis in ruime zin naar eenheid worden gestreefd bij de vorming van het nieuwe kabinet na de komende verkiezingen. In deze gespleten tijd zal ook de medewerking dienen te worden gezocht van hen, die allen uit traditie de levenswaarheden eerbiedigen in het belang van een zo krachtig mogelijke eenheid.

Aldus minister Colijn. Men ziet minister Colijn definieert het begrip „christelijk" in de staatkundige samenwerking zo slap en zo vaag mogelijk. Hij vraagt van de medewerkende partijen niet anders dan de erkenning, dat wij een christelijke natie zijn en slechts een eerbiediging alleen uit traditie van de christelijke levenswaarheden van ons volk.

Op een dergelijke christelijke grondslag zullen ook de sociaal-democraten zich ongetwijfeld gaarne stellen.

Maar uit de verklaring van de ant. rev. woordvoerder de heer Schouten bleek, dat de ant. rev. van geen medewerking met de soc. democraten willen weten.

De vage omlijning van het begrip christelijke politiek dient dus blijkbaar alleen om de weg te openen voor een nieuw kabinet met vrijzinnigen en liberalen, zodat men dan weer op sociaal economisch terrein een politiek komt voeren met een liberaal economische inslag.

Dat de heer Colijn voorstander is van deze politiek en deze wenst door te zetten, bleek uit zijn rede.

Mocht intussen een dergelijk beleid ook in de naaste toekomst gecontinueerd worden, dan zouden wij dit niet alleen een ramp voor Nederland, maar ook voor de Kath. Staatspartij achten.

Maar het is niet aannemelijk, dat na de duidelijke verklaringen van Mr. Goseling, de Kath. Staatspartij en naar wij hopen en vast vertrouwen ook geen kath. ministers ooit er op zullen ingaan.

CURACAO.

De ondertrouw van Prinses Juliana.

Om aan de stad een enigszins feestelijk aanzien te geven en de dag niet ongemerkt te doen voorbijgaan, zou het feestcomité ter viering van het princesse-huwelijk gaarne zien, dat Zaterdag a.s. zoveel mogelijk de vlaggen worden uitgestoken.

Het muziekcorps Scherpenheuvel zal Zaterdagavond voor het Gouvernementshuis een concert geven.

Armando Palacios.

In dank ontvingen wij een uitnodiging voor het concert van gisterenavond door de bekende pianist Armando Palacios, onder auspiciën van de Curaçaose Kunstkrng.

We hopen nader terug te komen op dit schitterende pianoconcert.

Verdacht van diefstal.

Verdacht van diefstal van auto-onderdelen is door de Politie aangehouden zekere H. Aan die auto die hij op het moment van aanhouding bestuurde, werden verschillende ontvreemde onderdelen aangetroffen. Na verhoor en bekentenis is de man op vrije voeten gesteld.

Geld ontvreemd.

Door de 31-jarige vrouw L. is aangifte gedaan dat uit een tas, liggende in haar woning, een bedrag van ƒ 7.50 is ontvreemd, waarvan zij haar gewezen dienstbode verdenkt.

Enige siervisjes ontvreemd.

Uit een aquarium, staande in een school op Pietermaai, zijn enige siervisjes ontvreemd. Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld.

Verkrachting.

Als verdacht van verkrachting is voor onderzoek aan de Politie-Hoofdwacht in bewaring gesteld de 26-jarige chauffeur C.

Toch nog gevonden!

In verband met het vinden van een kinderlijkje aan het strand achter de Penstraat op Zondag 15 November 1936, is door de Politie aangehouden een 20-jarige vrouw als verdacht van kinderdoodslag.

De vrouw heeft een bekentenis afgelegd.

Geld ontvreemd.

Van een werkman werkzaam aan de wegenbouw te Cas Chiquito is een bedrag van ƒ 5.80 uit de zak van zijn broek, welke hij aan een boom had opgehangen, weggenomen.

Als verdacht van deze diefstal is door de Politie aangehouden de 25-jarige P., die bekende het geld ontvreemd te hebben. Na verhoor is hij heengezonden.

Tegen hem wordt proces-verbaal opgemaakt.

Poging tot oplichting.

Als verdacht van poging tot oplichting, door middel van een vervalst loterijbriefje, is in bewaring gesteld voor onderzoek, de 40-jarige A.

Deze poogde op het vervalste loterijbriefje een tiende gedeelte van de 2de prijs der laatst gehouden loterij te innen aan het loterijkantoor.

Verdacht van diefstal.

Als verdacht van diefstal van tien gulden is aan de Politie-Hoofdwacht voor onderzoek in bewaring gesteld de 20-jarige schoenpoetser J., die van een voorman, die geld zat uit te betalen, in een Chinees restaurant aan de De Ruyterkade, genoemd bedrag had weggenomen, omdat hij zeide, te weinig geld van deze te ontvangen.

Verslag Kamer van Koophandel.

In dank ontvingen wij van de Kamer van Koophandel het verslag over 1935.

In het verslag van de werkzaamheden van de Kamer vinden we opgenomen o.a. de reorganisatie der Kamer, de subsidie aan de K.L.M., de verkorting van arbeidstijden en aanpassing daaraan van de winkelsluitingsuren, tarieven huurauto's, touristenverkeer enz., vraagstukken waar de Kamer zich in het verslagjaar mee bezig hield.

Het verslag over de economische toestand valt wel samen met wat we daarover reeds gepubliceerd hebben bij het verschijnen van het verslag van de Curaçaose Bank.

Curaçaose importcijfers.

Uit het jaarverslag van de Kamer van Koophandel citeren wij de volgende merkwaardige importcijfers.

De invoer uit Nederland is van ƒ 2.985.816. — in 1934 gestegen tot ƒ 5.940.453 — in 1935, in welke cijfers niet alleen de invoer van de handel, maar ook van het oliebedrijf zijn inbegrepen.

Ten opzichte van de totale invoer uit het buitenland, na aftrek van de waarde van de ingevoerde olieproducten, is de invoer uit Nederland van 25,5% in 1934 tot 28% in 1935 gestegen.

Deze vermeerdering kan grotendeels aan de post **„machinerieën en materialen voor de petroleumraffinaderijen"** worden toegeschreven, die in 1934 ƒ 469.718.— bedroeg tegen in 1935 ƒ 3.291.797.

Trekt men deze bedragen van de totale invoer af over de jaren 1934 en 1935 dan resteren respect. ƒ 2.426.098 en invoer af over de jaren 1934 en 1935 ƒ 2.648.656. die aan andere producten werden ingevoerd.

	Invoer uit buitenland	Invoer uit Ned.
1933	ƒ 10.2	ƒ 2.8
1934	ƒ 11.3	ƒ 2.9
1935	ƒ 21.2	ƒ 5.9

K.L.M.-NIEUWS.

Wij ontvingen van de K.L.M. de mededeling dat hare diensten op Vrijdag 25 December 1936 en op Vrijdag 1 Januari 1937 geheel volgens de dienstregeling zullen worden uitgevoerd.

Teneinde het te verwachten grote vervoer op de feestdagen het hoofd te kunnen bieden, heeft de K.L.M. besloten de 24ste December een extra reis naar Aruba en terug te maken, waarvan het vertrek is gesteld op 3 u. 30 van Curaçao en 4 u. 30 van Aruba. Bij voldoende deelneming zullen meerdere vluchten worden uitgevoerd, ook in de ochtenduren.

Tevens werd ons medegedeeld dat zowel voor de Kerstdagen als Nieuwjaar goedkope retourbiljetten te verkrijgen zijn.

In dank ontvangen.

Van de agent E. M. de Sola enkele exemplaren van de bekende Almanaque de Bristol.

Van de Curaçao Trading Co.:

Een blokkalender voor het jaar 1937, alsmede een maandkalender van de Portland cement El Toro.

Van de agent L. H. Palacios een maandkaldender van de Studebaker.

Van de All America Cables een maandkalender.

K
KRO
O

Wereldprogramma
Zondag, 20 December.
Via P.J.C. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Nederland en de Luchtbescherming door Ir. C. J. Oosterholte.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd

1. Mars.
2. Medische Causerie.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse roniek.

Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen.

Evenals de Lands Radiodiodienst geeft ook de All. Americ. Cables een speciale gelegenheid om goedkope Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen te versturen naar Nederland, New York en Groot Britannië, verder bestaat er ook gelegenheid tot het versturen van telegrammen in vaste tekst. Onze dank voor toezending.

Vliegrisico.

Het ernstige vliegongeluk op 9 December j.l. aan een Douglas vliegtuig van de K.L.M. overkomen, met meer of minder vette letters in de plaatselijke bladen vermeld, heeft uit de aard der zaak de algemene belangstelling getrokken.

Deze belangstelling blijkt zich in vele gevallen te uiten in bewijzen van medeleven met de K.L.M., getuigende van begrijpen en aanvoelen van het grote leed dat is berokkend, doch tevens van de noodzakelijkheid om, ondanks zulk een ernstige tegenslag, moedig voorwaarts te blijven gaan en Nederland de vooraanstaande plaats te doen behouden in het snel groeiende, reeds wereldomvattende, luchtverkeer.

Wij zijn voor die sympathieke uitingen hoogst erkentelijk en hebben de overtuiging dat zeer velen in dezelfde gedachtengang leven, al is dit dan door hen niet schriftelijk of mondeling tot uiting gebracht.

Toch kan het zijn goede zijde hebben, hier in het kort nog eens aan te duiden, waar bij het vliegen het risico voornamelijk ligt, welke factoren daarbij een belangrijke rol spelen.

Het risico, aan elk transportbedrijf verbonden, is bij een vliegbedrijf voor een overgroot deel vastgelegd in de condities waaronder wordt gestart en geland.

Beantwoordt de geschiktheid van de vliegterreinen aan de daaraan te stellen eisen, welke eisen wij eenvoudigheidshalve zullen beperken tot die, geldende voor het vliegen bij daglicht, dan dient die geschiktheid te omvatten:

1. Goede terreinoppervlakte (egalisering, verharding, afwatering enz.)
2. Volle gelegenheid om steeds, onafhankelijk van de windrichting, in de windrichting te kunnen starten en landen.
3. Voldoende lengte van het terrein om, indien het starten een der om gedurende het starten een der motoren zou uitvallen, het vliegtuig in rechte lijnen te kunnen doen dolen en „neer te zetten".
4. Geen gebonwen of andere hindernissen in de onmiddellijke nabijheid van het terrein, waardoor de mogelijkheid wordt geboden om bij aankomst laag in te zweven en dus de volle terreinlengte voor landing en uitloop ter beschikking te hebben en het bij vertrek niet nodig is, om kort het loskomen, bochten te gaan draaien, doch in rechte lijnen kan worden doorgestegen.

Deze terreingesteldheid is een primaire eis; wordt daaraan niet voldaan, dan ontbreekt de belangrijkste voorwaarde voor de veiligheid van een vliegbedrijf. Windkracht speelt bij het starten en landen, zolang die niet van orkaankracht is, geen belangrijke rol. De startlengte bij het vertrek, zowel als de uitloop bij aankomst wordt verkort, hetgeen een voordeel is; het gehele verloop is door de luchtbeweging echter niet zo rustig als bij geringere windsnelheid.

Mist blijft echter nog steeds een belangrijke handicap en wel voornamelijk bij het starten en landen. Zonder bepaalde, omvangrijke hulpmiddelen is het vrijwel ondoenlijk om in rechte lijn te starten, d.w.z. in de lijn die men heeft uitgezet en waarbij men zeker is geen onverwachte hindernissen te zullen ontmoeten. Bovendien is de aandacht van de bestuurder dan voornamelijk geconcentreerd op de blindvlieginstrumenten, (dus de instrumenten welke de ligging van het vliegtuig en de snelheid daarvan aangeven), waardoor het mogelijk is, dat de aanwijzing van een der talrijke overige instrumenten b.v. aangevende dat een motoren begint „achter te blijven" niet zó tijdig door hem wordt opgemerkt als wenselijk is, hetgeen onverwachte gevolgen kan meebrengen.

Het landen bij mist, hoewel er reeds verschillende landingssystemen bestaan en in gebruik zijn, is nog niet „perfect"; men is dan geheel op instrumentaanwijzing en signalenontvangst aangewezen. Het zou ons echter te ver voeren om hierop in details in te gaan.

Is een vliegtuig eenmaal op veilige vlieghoogte, dus boven de omringende terreinhindernissen, dan is het risico in normale omstandigheden gedurende de vlucht uitgeschakeld.

Wij maakten de beperking „onder normale omstandigheden". Hiermede bedoelen wij, de omstandigheden waaronder bij normale luchtverkeer wordt gevlogen, n.l. dat in het geval dat één der motoren (ook bij een twee-motorig vliegtuig) zou uitvallen, de vlucht tot aan de eerstvolgende halte, zonodig tot het eindstation kan worden voortgezet.

Bij zéér lange afstandsvluchten, waar tussenlandingen uitgesloten zijn, b.v. bij Oceaanvluchten vliegt men in bepaalde gevallen in abnormale omstandigheden, n.l. indien het vliegtuig door de zéér grote hoeveelheid brandstof, zodanig is belast dat, indien een der motoren uitvalt, de trekkracht van de overgebleven motor(en) onvoldoende is om horizontale vliegsnelheid te behouden en het vliegtuig gedwongen is langzaam te dalen.

Het zal niet nodig zijn nader aan te duiden dat deze abnormale toestand slechts geldt tot aan het moment, waarop door het verbruik van een bepaald gedeelte van de brandstofvoorraad, de normale belasting is ingetreden.

Bovenstaande korte en onvolledige aanduidingen zijn aangegeven met het doel om na te kunnen gaan in hoeverre het West-Indië vliegbedrijf aan het vliegrisico is onderworpen.

De aanduidingen zijn kort gehouden in verband met de beschikbare plaatsruimte en onvolledig, om niet in details te vervallen en te voorkomen, dat men „vanwege de bomen het bos niet ziet".

De geschiktheid van de terreinen.

De aard van de terreinoppervlakte (voorzoverre deze is verhard) van de terreinen op Curaçao, Aruba en M'bo voldoen het gehele jaar door aan de daaraan te stellen eisen.

Door de betrekkelijk constante windrichting behoeven de startbanen niet in vele richtingen te worden aangelegd, doch kan met een langwerpig veld of met 2 startbanen, welke zich onder een kleine hoek snijden, worden volstaan.

Het veld op Bonaire is kort na zware regens op enkele plaatsen te zacht en vandaar dat extra vluchten naar Bonaire steeds worden aangekondigd onder de toezegging „onvoorziene omstandigheden voorbehouden." Telegrafisch wordt bericht of het veld op de dag van de vlucht geschikt is of niet; dit geldt natuurlijk alleen voor de regentijd. In 1937 zal, naar wij verwachten, de verdere verbetering van dit veld onderhanden worden genomen en enige uitbreiding worden gegeven aan de velden op Curaçao en Aruba met het oog op het in gebruik nemen van snellere vliegtuigen.

De meteorologische omstandigheden zijn in West-Indië voor een vliegbedrijf ideaal te noemen. **Mist komt niet voor,** orkanen bij mijn weten evenmin, de regenbuien zijn meestal plaatselijk en kunnen desgewenst worden vermeden door er om heen te vliegen. De temperatuur vertoont over het gehele jaar genomen, geen grote verschillen, op de grond is het óf heet óf warm en zo is de overgang naar de temperatuur op vlieghoogte in de frisse „berglucht" steeds een bizondere aangename gewaarwording.

De vliegtijd is te kort om zich te gaan vervelen; trouwens de vlieghoogte wordt zodanig gekozen, dat in rustige lucht wordt gevlogen, zodat men zich desgewenst kan wijden aan eigen of in het vliegtuig aanwezige lectuur.

Hoewel de vliegtijd zeer kort is, is de tijdwinst tegenover het enige andere transportmiddel in deze Gewesten (schepen) zéér groot.

Resumerende kan worden gezegd, dat het risico voor het vliegbedrijf in West-Indië, vergeleken bij dat in streken met minder gunstige klimatologische omstandigheden, wel tot een minimum is beperkt; dit kan niet alleen worden gezegd, doch ook worden aangenomen.

Men zou het, alles bij elkaar genomen een „huiselijk" vliegbedrijf kunnen noemen en, was het niet voor de lawaaierige motoren, dan zouden vele dames geneigd zijn zelfs van „het knusse vliegbedrijfje" te spreken.

Neutraliteit in de Pers.

Onmogelijk.

Zeer dikwijls is de vraag besproken of een krant werkelijk in alle opzichten neutraal kan zijn. In de „Journalist" van enkele maanden geleden, het orgaan van de Ned. Journalisten Vereniging (niet Kath.) wordt op de vraag of een krant neutraal kan zijn het volgende vraag geantwoord.

„Dat de neutrale pers de „onafhankelijke pers" zou zijn, is dwaasheid men houde ons het woord ten goede. Wie zich vrijwillig en naar eerlijke overtuiging in dienst stelt van een beginsel, en dit dient in gebondenheid aan zijn geweten, is volstrekt niet minder onafhankelijk dan een ander, die in zijn arbeid geen bepaald beginsel dient. Zó staat volgens ons de zaak.

Overigens willen wij, geheel los van het bovenstaande, nog wel verklaren, dat er naar onze overtuiging nooit een tijd is geweest, waarin het woord „neutraal" zulk een vreemde klank had, als in de tegenwoordige. Eigenlijk — men moet maar eens opletten! — hoort men het woord bijna niet meer. Het is bezig van elk levensterrein te verdwijnen. De problemen van onze tijd zijn zo talrijk, en vaak zo belangrijk en ingrijpend, dat men wel partij kiezen moet. Het zal ons oprecht verheugen, wanneer ook de „neutrale" pers de invloed van dit tijdverschijnsel ondergaat, en stelling kiest tegenover de machten, die de waarden van ons volk op velerlei gebied bedreigen."

Tot zover de Journalist.

Inderdaad in onze heftig bewogen tijd heeft het woord „neutraal" een beetje een laffe klank. Onze tijd is te groots en te belangrijk om daarin neutraal te zijn. Te grote veranderingen staan er te gebeuren dan dat men in een dergelijke zee van bewogenheid, waarin de baren worden gevormd door steeds meer om een oplossing roepende vragen en nog eens vragen, neutraal zou kunnen zijn wanneer men werkelijk actief wil leven. En voor een krant is actief leven toch een levensvoorwaarde.

Een krant die zich nu bepaalt tot het alleen geven van nieuws zal misschien tot op zekere hoogte bevredigen, doch op de duur niet dat geven wat een lezer verlangt.

Leiding in de grote vragen van de dag dat is een taak die nu voor de pers is weggelegd, een moeilijke taak maar een zeer belangrijke.

Daarom is het ook onverantwoordelijk van sommige katholieken om hun steun te onthouden aan hun eigen katholieke pers en de voorkeur te geven aan een neutraal blad, dat slechts in schijn neutraal is, doch in werkelijkheid meedeint op de stromingen die zich in de tijd voordoen. En meedeinen — zonder het te weten — op stromingen in een neutraal blad is een spel waarin al menigeen de dood gevonden heeft.

DE FILM VAN DE WEEK

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Van 11 tot 17 December 1936.

Roxy.

Anthony Adverse.
In Person.
Kind Lady.
Professional Soldier .
The Bohemian Girl.

Cinelandia.

Fang & Claw.
Parole.

Hollywood.

Desire.
Romance in Manhattan.
Here is to Romance.
Stormy.
Western Frontier.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Exclusive Story.
Stolen Harmony
Crime of Henen Stanley.

Cinelandia.

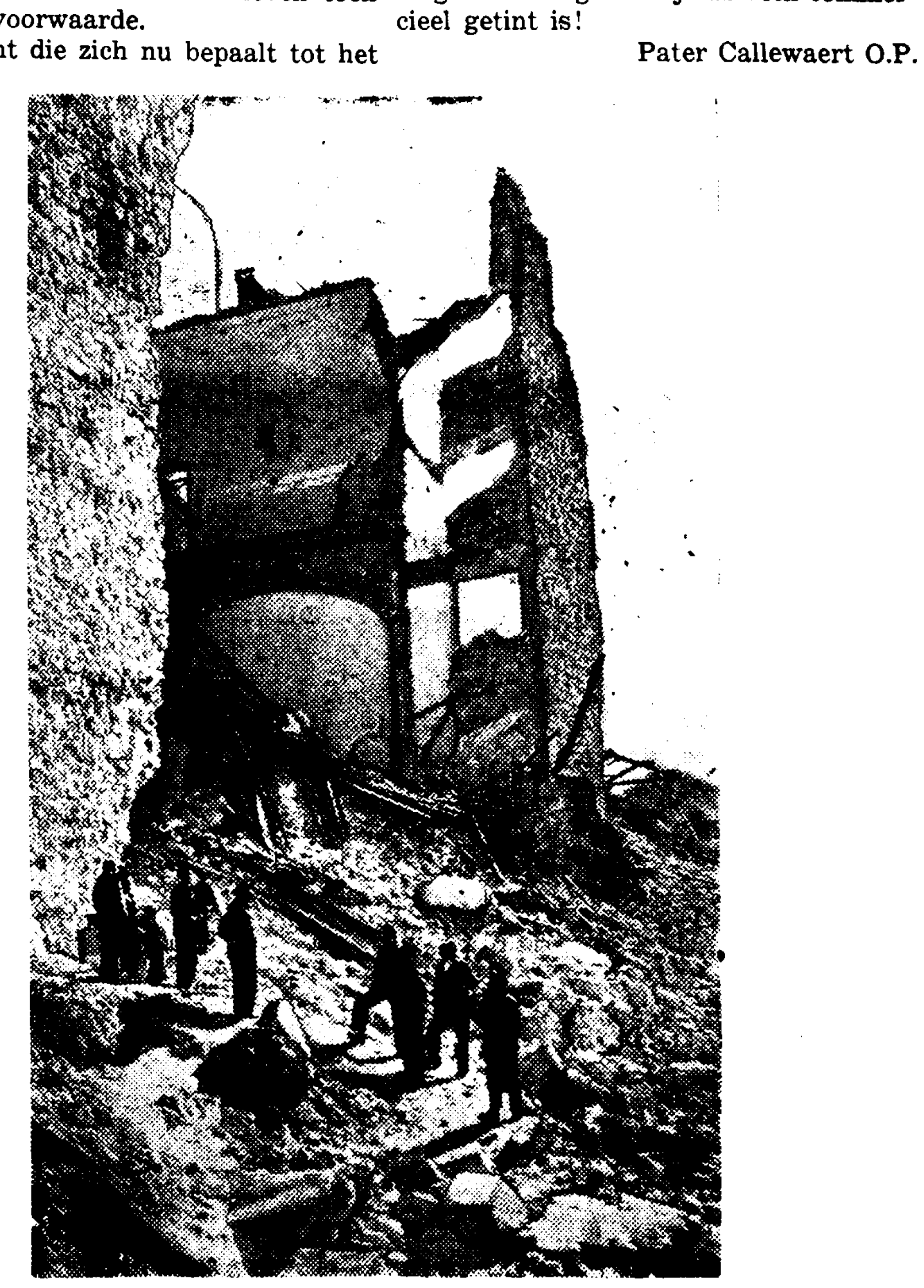
Fang & Claw.

Hollywood.

Blind Date.
All quiet western Front.
One way ticket.
Massacre.

We leven in een tijd dat het offergeloof is verdrongen door een commercieel geloof, d.w.z. een bijna louter welvaartchristendom waarin niet de mens God dient, maar God er alleen schijnt te zijn om de mensen te bedienen; een christelijkheid die vooral is een verwachting van het stoffelijke, zegeningen, lichamelijke hulp, troost, genezingen, zinnelijke devotie, enz. Uiting daarvan vooral in het lijden, de beproevingen, verkeerde opvattingen van Gods Voorzienigheid, onverstand inzake de gekruiste Christus, warsheid van het offer. Het Vlaamse volk is in wezen niet materialistisch, maar eerder mystiek aangelegd; in de harde strijd echter voor de korst brood is het materialistisch geworden. En de vraag kan gesteld worden in hoever wij geestelijkheid er schuld aan hebben dat de godsdienstigheid bij ons volk commercieel getint is!

Pater Callewaert O.P.



ALCAZAR NA DE BELEGERING. Wat er overbleef van het Alcazar fort na de verschrikkelijke belegering en de geweldige strijd, die er voor enige weken plaats hadden.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSAGEN.

Zondag, 13 December 1936.

P.S.V. — R.C.C 2	1—0
Scherpenh. 2 — Asiento 2	2—2
Be Quick — Hercules 2	1—0

COMPETITIE-STAND.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
R.C.C.	6	5	1	0	8	2	11	1.83
Jong Holland	5	4	0	1	10	3	8	1.60
S.U.B.T.	6	3	1	2	5	4	7	1.16
Asiento	7	4	0	3	14	9	8	1.14
Volharding	6	2	1	3	10	9	5	0.83
Scherpenheuvel	7	1	3	3	6	10	5	0.71
Hercules	6	0	3	3	3	11	3	0.50
Transvaal	7	0	3	4	5	13	3	0.42
B.-klasse:								
S.U.B.T. 2	10	10	0	0	41	1	20	2.—
Jong Holland 2	8	5	2	1	17	9	12	1.50
Atletico	9	5	2	2	11	10	12	1.33
Be Quick	10	5	3	2	15	7	13	1.30
P.S.V.	10	5	1	4	15	18	11	1.10
Feyenoord	8	4	0	4	15	12	8	1.—
Scherpheuvel 2	9	3	2	4	13	10	8	0.88
D.D.V.O.	12	5	0	7	13	17	10	0.83
Asiento 2 **	9	3	2	1	17	23	6	0.66
Hercules 2	10	2	2	6	14	22	6	0.60
Transvaal 2	9	2	0	7	8	25	4	0.33
Volharding 2 *	7	0	2	5	8	17	0	0.00
R.C.C. 2 ***	7	2	0	5	6	14	0	0.00

*) 6 winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijden tegen Jong Holland 2, Transvaal 2 en R.C.C. 2.

** 2 winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd tegen Jong Holland 2.

*** 4 winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijden tegen Be Quick en Feyenoord.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.



VAN HET SPAANSE FRONT. Een jonge vrouw voorziet de soldaten van de Spaanse Catalaanse Artillerie van voedsel.

Verwaand.

„Heeft die hond een stamboom?"

„En of! Als hij kon spreken, zou hij tegen niemand van ons een woord willen zeggen!"

Nationaal-Socialisme en Bolsjewisme een pak van hetzelfde laken.

Over de verhouding van het rechtse en linkse extremisme schrijft Pater Derks in zijn artikel in **Studiën** de volgende rake beschouwnig:

„De propagandist dr. Goebbels heeft getracht de overeenkomst tussen nationaal-socialisme en bolsjewisme te ontkennen o.a. door de bewering, dat het bolsjewisme principieel de godsdienst bestrijdt, terwijl het nationaal-socialisme tegenover de godsdienstige belijdenissen ruimhartig is en het geloof in God erkent.

Dit is echter boerenbedrog en spelen met woorden. In zijn „Bolchewismus als Weltgefahr" wijst Gurian met klem op het parallisme tussen beide stromingen in doel en middelen. Wat Stalin in Rusland is, is Hitler in Duitsland. Alles wordt van bovenaf bestuurd. In Rusland heet dat „Dictatuur van het proletariaat", in Duitsland „Volksempfinden" of plebisciet. Alleen voor de officieele propaganda is in beide landen openbaarheid, aan andere richtingen wordt de mond gesnoerd. Die tegen de regering is, is een volksvijand en heeft afgedaan. Zijn plaats is aan de Witte Zee, in Siberië of in het concentratiekamp. In Rusland is de staat in handen van een partij, in Duitsland verkondigde Hitler, dat de partij aan de staat beveelt. Zoals in Rusland het Marxisme het alleenzaligmakende geloof is, geldt in het Derde Rijk alleen de wereldbeschouwing van Hitler. De Sovjet houdt de massa er onder door zijn cellenapparaat; in het Derde Rijk vertrouwt de ene huisgenoot de andere niet, uit vrees voor verklikking.

De rechtsopvattingen in Rusland worden gedicteerd door het beginsel van de klassestrtijd, in Duitsland door die van „bloed en ras". Gepoe en Gestapo zijn twee woorden voor hetzelfde schrikbewind. In beide landen wordt de godsdienst niet officieel onderdrukt, maar alleen in zover hij staatsgevaarlijk is of zijn aanhangers zich mengen in politiek, die hun niet aangaat. In beide landen zijn de aanvallen op het geloof slechts verdedigingen, omdat de geestelijken de almachtige opperstaat bestrijden. In beide landen worden massale demonstraties op touw gezet. In Rusland bij het graf van de dode Lenin, in Duitsland ter verheerlijking van de levende afgod, maar beide met de bedoeling de menigte althans uiterlijk, te kneden tot een homogeniteit van denken en handelen. De uitzonderingstoestand is in Duitsland en in Rusland regel. De persoonlijkheid wordt er onderdrukt om onder te gaan in de collectieve ziel.

Hoe kan Hitler zo hoog van de toren blazen, dat hij Europa voor het bolsjewisme heeft gered, als hij een andere Beëlzebub, even goddeloos en even hardden?"

Ambachtsschool „St. Jozef".

Onderafdeling van de C. R. K. Volksbond.

Voor de cursus 1937 kunnen weer nieuwe leerlingen worden ingeschreven voor de vakken:

Mach-bankwerken, Timmeren, Lood- en zinkwerken. Metselen, Meubelmaken, Elec. instrumentmaken, Rijwiel-, motor- en automobielherstellen.

Alleen zij, die tenminste 6 jaar lager onderwijs met vrucht hebben gevolgd en de leeftijd hebben van 13 tot 17 jaar komen voor inschrijving in aanmerking.

De inschrijving kan plaats hebben op:

Zaterdag 5 December van 8--12 uur.
Zaterdag 12 „ „ 8--12 uur.
Donderdag 17 „ „ 1-- 5 uur.
Vrijdag 18 „ „ 1-- 5 uur,

op de Ambachtsschool „St. Jozef" Roodeweg 107.

Bij de inschrijving het geboortebewijs of trouwboekje medebrengen.

De directeur,
3-3 S. C. SCHOUTEN.

Grand Sport.

Aruba Cyclist for S.S.C. Meeting 26 instant.

Trinidad will send representatives.

Great Rivalry.

Champion cyclist of Aruba will join battle with wheelmen representing Curaçao, Trinidad, Suriname and St. Christopher at the S.S.C. Cycle and Atletic race meeting to be held at the Rio Canario Field on Saturday 26 December 1936 from 8.30 a.m.

It is interesting to note that Curaçao will be the scene of International Sports.

T. A. Pollard
Sport Promoter. S.S.C.

Aankomst en vertrek der schepen van 16-19 Dec. 1936.

S. S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	16	Maracaibo, Aruba	17	Aruba, Maracaibo
Alkmaar	16	H'burg, A'dam, R'dam, Liverpool	17	Cristobal, Costa del Pac.
Colombia	17	Pto. Limon	17	Amsterdam, Hamburg
Flora	17	New York, alle havens van Haiti	17	Aruba, Maracaibo
Fauna	—	Curaçao	17	Centraal Amerika
Astrea	18	Maracaibo	18	Pto, Cobello, New York
Iris	—	Curaçao	18	Haiti
Midas	—	Curaçao	18	Dom. republiek
Delftdijk	18	Le Havre	18	Cristobal
Barelt	—	Curaçao	19	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts
Waltraut Horn	—	Newport (Curaçao)	19	Cartagena
Cuba	19	Cristobal	19	Le Havre